

“ER IS GEEN OPLEIDING VOOR IZA EN GALA. DAT MOET JE GEWOON EIGEN MAKEN”

Sport, gezondheid en beweging zijn een rode draad in het leven van Axel Quist, niet alleen voor hem persoonlijk, maar ook in zijn werk. Tijdens zijn studietijd turnde hij op nationaal en internationaal topniveau, om vervolgens jarenlang als fysiotherapeut mensen fysiek verder te helpen. Als projectleider en accountmanager bij Sportief Besteed Groep hielp hij o.a. mee aan de ketenaanpak valpreventie voor de gemeente Den Haag. Sinds twee jaar werkt hij als zelfstandige en vult hij zijn week met twee opdrachten: programmamanager IZA in nauwe afstemming met het lokale GALA voor drie gemeentes en thema coördinator Gezond Leven voor zorgkantoor regio ZHE-BAR.

Dezelfde taal spreken

Axel doet aan *learning on the job*. “Ik heb hier geen opleiding voor gedaan, want er is ook geen opleiding voor IZA en GALA. Dat moet je gewoon eigen maken.” Waarom hij dit werk zo leuk vindt? “Omdat je de twee akkoorden niet los van elkaar kan zien. Je kan niet met de een aan de slag en de ander niet. We worden steeds ouder en gemeentes zien problemen en knelpunten rondom de zorg. Kunnen we die blijven leveren de komende jaren? Ik vind het interessant om met alle partijen en belanghebbenden wat meer dezelfde taal te gaan spreken. Als we daar stapjes in zetten, is de impact immens.”

Aan tafel zitten

Axel wil graag maatschappelijke impact maken en dat kan volgens hem met IZA en GALA. Als programmamanager vertegenwoordigt hij gemeentes en zorgt hij ervoor dat zij intern een transitie maken.

“Ik ondersteun en adviseer. Het signaleren en analyseren van die transitie, en om mensen hierin mee te laten bewegen, dat vind ik interessant. Wat is juist om te doen? Er zijn ook onderdelen van mijn werk die niet direct impact hebben op de gemeente. Denk aan acute zorg. Dit wordt door een andere organisatie opgepakt. Dit heeft wel impact op inwoners, maar het is niet iets waar de gemeente voor aan tafel zit op dit moment, maar we houden er nauw contact mee. Maar rondom mentale gezondheid en mantelzorg heb je als gemeente wel een rol. Dan moet je dus wel aan tafel zitten, anders mis je van alles.”

De wil om het goede te doen

Door zijn sportcarrière heeft Axel een topsport mindset ontwikkeld. Ook al is hij qua leeftijd een Young Professional, zo ziet hij zichzelf niet. “Leeftijd maakt niets uit in de bewegingen die we met elkaar te maken hebben. Ik ben blij dat ik nog die bevologenheid heb en de wil om het goede te doen. Ik doe mijn werk met een goede energie. Als het rechtsom niet lukt, doen we het linksom. Ik heb goed voor ogen wat ons te doen staat.

Als ik iets niet weet, maak ik het eigen, door gesprekken te voeren. Ik school mezelf en doordat ik dit werk niet al twintig jaar doe, heb ik nog een adoptief vermogen.”

Beweging brengen met maatschappelijke impact

Bewegen ziet hij niet alleen als iets sportiefs, zoals meer wandelen. Bewegen doen we volgens Axel ook binnen organisaties en governance structuren. “Als we daar wat meer gaan bewegen en over de schutting naar elkaar kijken en meer met elkaar praten, dan gaan we mooie stappen zetten. Lokale gemeentes zijn aan het kijken naar regionale samenwerkingen, zonder hun lokale kleur te verliezen. Dat is een mooie beweging. Ik zie dat echt als mijn missie: een beweging brengen met maatschappelijke impact. Ik wil niet een persoon zijn die een rapport oplevert en weer vertrekt, maar iemand die hele concrete handvaten geeft voor en inhoudelijk adviseert over wat er te doen staat.”

Inwoner centraal

Wat zijn de uitdagingen waar gemeentes mee te maken hebben? “Tijd; het gaat best snel. De komende jaren hebben we echt slagen te maken. We proberen heel veel in korte tijd, dat is best een uitdaging om te concretiseren. Wat gaan we daadwerkelijk doen? Het is belangrijk dat de inwoner altijd centraal blijft staan, en dat is ook een uitdaging. We hebben met grote vraagstukken te maken, maar het gaat wel om de inwoners. Die verbinding is belangrijk, tussen governance structuren en de praktijk. Daar zijn heel veel partijen bij betrokken die hun eigen belangen en wensen hebben. Die taal moeten we goed met elkaar leren spreken. Dit betekent dat we elkaar eerst moeten leren kennen, want er gebeurt al veel goeds. Hoe leren we van andere gemeentes en hoe kunnen we elkaar prikkelen en uitdagen om samen te werken in plaats van los van elkaar?”

Zorg voorkomen

Door zijn ervaring als fysiotherapeut in o.a. een gezondheidscentrum waar er veel samen werd gewerkt met eerstelijns- en tweedelijnszorg, weet Axel onder welke druk zorgprofessionals binnen de eerstelijns werken. “Ik weet aan welke verplichtingen ze moeten voldoen en hoeveel patiënten ze dagelijks zien. Ik ken hun wereld. Hierdoor kan ik ze beter begrijpen als ik met ze overleg over wat er georganiseerd moet worden en wat deze transitie kan betekenen voor de eerstelijns. Daarom kom ik graag met ze in contact. Maar ook met welzijnswerk en wijkteams; wat betekent deze transitie voor hen? Hoe kan je hen zo goed mogelijk betrekken? Je wilt ook zorg voorkomen, en dan heb je aan de voorkant wat te doen. Daar moeten we het goede gesprek over voeren. Je ziet dat mensen nog best snel naar de huisarts gaan. Misschien moet iemand eerst de buurvrouw bellen. Dat voor veld moeten we zichtbaar maken.”

Groot verschil maken

De financiering voor IZA en GALA loopt tot 2026, dus dit zijn cruciale jaren om met de financiële middelen die er nu zijn structureel iets te veranderen, waardoor het straks met minder financiering kan doorlopen. “Het optuigen van projecten kost nu veel geld, maar als het straks staat, ben ik wellicht overbodig. Dat is heel idealistisch, maar zo kijk ik er wel kritisch naar. Ik richt me nu op concrete kleine transities, die een heel groot verschil gaan maken.”

Meer lezen over dit onderwerp? [Klik dan hier!](#)